

Србија ће, како је најављено, први пут наредне године бити домаћин теренске симулационе вежбе у области ванредних ситуација у заједничкој организацији са НАТО, односно Евроатланским центром за одговор у случају катастрофа (ЕАДРЦЦ)

Како пише портал "Јуропијен вестерн Балканс" (ЕВБ), Србија је успешно учествовала у сличним вежбама које су се прошле и ове године одржале у Црној Гори и Босни и Херцеговини, што приказује континуитет сарадње и на овом плану. Када је у питању јавна дипломатија, стиче се утисак да на овом плану постоји далеко више простора за усавршавање.

То је, како се наводи, потврдио и Бранимир Филиповић, вршилац дужности помоћника министра спољних послова Република Србије, истакавши то подручје као проблематично.

- Област јавне дипломатије је идентификована као најслабија карика - уз оцену да је потребно додатно ангажовање и наше и НАТО стране на плану бољег информисања јавности о дометима међусобне сарадње.

Он је и најавио одређене промене када је у питању предстојећа ревизија ИПАП на овом плану.

- Припремили смо нацрт Стратешких смерница за информисање јавности о процесу сарадње Србије и НАТО кроз програм Партнерство за мир, који ће ускоро бити упућен на усвајање Влади Србије - истакао је Филиповић.

Објаснио је потребу да се објективно и благовремено јавности предоче добити ове сарадње уз циљу адекватног представљања државних активности.

Са друге стране, војни аналитичар Александар Радић нема такав утисак, с обзиром да годишња евалуација ИПАП споразума није позната јавности. □

- Став актуелних власти је да се поверљивим третира садржај докумената и активности за које је у пракси нашег региона уобичајено да су јавне теме и да се о њима обавештавају стручна јавност и новинари - рекао је.

Дакле, стање компликује чињеница да се годишња евалуација ИПАП не приказује јавности. Уколико би до тога дошло, заинтересована јавност би могла да има јасан увид колико је свеобухватан обим сарадње Србије и НАТО.

На тај начин, лакшим приступом чињеницама о степену кооперације и користи по Србију, лакше би се стало на пут таблоидним насловима попут "НАТО спрема инвазију на Србију", али и отворила могућност да читаво друштво у сагледавању безбедносне позиције наше земље превазиђе емотивне елементе.

ИПАП, Индивидуални акциони план партнерства представља најинтензивнији облик билатералне сарадње НАТО са земљама које нису чланице овог савеза.

Овај механизам сарадње настао је 2002. године на самиту земаља чланица НАТО-а у Прагу, са циљем да се успостави свеобухватнија сарадња са партнерским земљама, као и да она буде што је могуће више прилагодјена потребама и интересима сваког од партнера.

Како је тада речено □ савезници су одлучни да наставе и унапређују подршку и савете заинтересованим партнерима, како би им помогли у суочавању са изазовима 21. века□.

Дакле, ИПАП представља средство за структурирање и адекватно организовање билатералне сарадње НАТО-а са партнерским земљама у циљу извршавања реформи у земљи која није чланица. У пракси, он је још један од показатеља да је овај савез више од војно-безбедносне организације, како се често перципира у јавности и да та сарадња са овом организацијом може обухватати различите области.

Од «основних» области везаних за одбрамбена, безбедносна и војна питања, ту су и нека «алтернативна» попут области информисања јавности, сарадње у области науке, животне средине и планирања у ванредним ситуацијама, заштите података.

Када је у питању Индивидуални акциони план партнерства за Србију, фебруара 2011. године на седници Владе Србије донет је закључак о покретању процедуре за израду овог плана, а Презентациони документ усвојен је јула исте године.

Да ни промена власти не доноси заокрет у курсу Србије да блиско сарађује са овим западним партнером, показује да је у децембру 2014. Влада Србије усвојила овај документ, а почетком 2015. је усвојен и од стране НАТО. С обзиром да ИПАП представља предвиђени план сарадње, а не међународни споразум, њега није морала да ратификује Народна скупштина.

(Танјуг)